

[Rager.]

nævne Tal, jeg skal ikke lade mig henrive til at opremse Foranstaltninger truffe i de senere Aar, for det er ikke min Opgave at uddybe en eventuel Modsætning, saa kunde jeg sagtens gøre det, men jeg beder Landbrugets Repræsentanter overveje, om ikke Byerhvervene har vist Forstaaelse for Vanskelighederne indenfor Landbrugserhvervet, om der ikke er bragt Ofre, og jeg kan tilføje, at under den sidste Valgkampagne blev der ikke fra nogen Side her i København — en By, der dog mere end nogen anden har maattet være med til at bære ekstra Skattebyrder for at lette Forholdene paa Landet — rettet Bebrejdelse mod os, der som Byrepræsentanter var gaaet fuldt og helt ind for de Foranstaltninger, der blev truffet, var gaaet fuldt og helt ind for, at Byen maatte paatage sig de Byrder. Det blev ikke bebrejdet os, man ansaa der for rigtigt, man ansaa det for naturligt og nødvendigt i hele Samfundets Interesse; men naar det er Tilfældet, maa man ogsaa have Lov til at tilbagevise den Mistillid, hvormed vi undertiden finder, vi mødes fra den anden Side.

Og jeg vil sige en anden Ting. Jeg kunde tænke mig, at det i og for sig var farligt for Venstrepartiet at begynde at føre den Politik, som der var en Tendens til her, den Politik at sige: Skal vi give noget til de arbejdsløse, maa vi samtidig have noget andet. Jeg minder om, at enhver Medaille har to Sider, og det kunde være, den Dag kunde komme, da Medaillen vendte sig, og saa vil de, der har været med til at præge Forsiden, være kede af, at der samtidig et andet Sted er præget en Bagside. Derfor advarer jeg imod den Politik. Det er ikke det radikale Venstres Politik, vi vil til enhver Tid tage ethvert Spørgsmaal op til saglig Undersøgelse, ganske uafhængigt af andre, men saaledes at det undersøges under Hensyn til, hvad der gavner samfundsmæssigt set. Vor Forfatning viser imidlertid atter i et Tilfælde som dette sin store Skrøbelighed, idet det demokratiske Flertal i Folketinget berøves sin Handlekraft, og naar Oppositionen fører den Taktik, man har fulgt her, hvor den, personificeret i det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen, atter og atter har antydnet i Udvalget, at en mindre Udsættelse kunde muligt bringe Sagen til at glide, hvorigennem den i Virkeligheden trak Udvalgsforhandlingerne ud gennem 14 Dage, saa kan Oppositionen i Virkeligheden derved øve et saadant Tryk paa Regeringspartierne, at disses Ønske og deres virkelige Ansigt ikke kan blive vist

før — som det her sker — langt senere, end det ellers vilde være sket. Og naar nu det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen vil skyde det, der er sket, ind under, at Statsministeren skulde have foretaget en Henvendelse til Partierne om ikke at fremsætte Forslag, fordi almindelige Forhandlinger skulde føres, hvor Regeringen vilde tage Førerskabet for at søge at samle under een Hat det, som skulde gennemføres, er dette ingen Undskyldning for Ikke-Gennemførelse af dette isolerede Forslag; det, der blev anmodet om, var, at Partierne vilde undlade at fremsætte Forslag til almindelig Løsning af den store Samfundskrise, og det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen har selv udtalt her i Dag, at de Forslag, som han drog med ind her — og som for øvrigt kun han drog med ind her, det var ham, der ønskede dem draget med ind —, kunde ikke faa afgørende Betydning for at hjælpe Landbruget; altsaa dette var ikke afgørende, Forhandlingerne kunde roligt føres videre.

Enten har det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen gennem de 14 Dage, hvormed det lykkedes ham at forlænge Udvalgsarbejdet, spillet et uærligt Spil — men dette tror jeg ikke, han har —, eller det er noget andet, der er sket; der har vist sig noget udefra; og dette er i Virkeligheden ogsaa antydnet. Det er Konfliktsituationen, som har lammet Partiet og gjort det bange for at gennemføre denne Vinterhjælp. Men med Hensyn til Vinterhjælpen, om hvilken der straks var Enighed fra alle Sider, maa jeg sige, at jeg forstaar ikke — naar det først blev sat ind, at Hjælpen ikke kunde ydes under en Konfliktsituation til at give de af Konflikten berørte Understøttelse —, at en eventuelt kommende Konflikt skal medføre, at andre, der har gaaet arbejdsløse gennem Maaneder, maaske gennem Aar, ikke skal kunne faa den Understøttelse, som kan gives efter denne Lov. Og tilføje kunde jeg yderligere, at medens de ellers løbende Love i det store og hele kun tager Hensyn til Lønarbejdere, tager denne Lov ogsaa Hensyn til andre i Samfundet, der under de nuværende vanskelige Forhold er kommet i Nød; alle dem skubber man altsaa ogsaa til Side i Øjeblikket. Hvad er det i det hele taget for en begrebsforvirrende Situation, vi synes at staa i i Øjeblikket? Forholdet er dette, at der føres Forhandlinger mellem to Parter for et andet Forum end dette, og det siges: disse Forhandlinger kan ikke føres til Ende, fordi vi venter paa Rigsdagen; og her i Rigsdagen føres Forhandlinger, som det viser sig ikke kan føres til Ende, fordi man ønsker at se,